

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 199/2023-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného [REDACTED], [REDACTED], advokátom, [REDACTED], proti postupu Okresného súdu Piešťany v konaní sp. zn. 4Cb/146/2018 takto

rozhodol:

1. Postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb/146/2018 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. PN-4Cb/146/2018 **prikazuje** konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie **200 eur**, ktoré **je** Okresný súd Trnava **povinný** vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Okresný súd Trnava **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **442,38 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 23. marca 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie svojej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva

na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 4Cb/146/2018 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovateľ navrhuje prikázať okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov. Požaduje tiež finančné zadost'učinenie 1 000 eur, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

Skutkové východiská

2. Napadnuté konanie je vedené na základe návrhu sťažovateľa na vydanie platobného rozkazu doručeného okresnému súdu 16. novembra 2018. Sťažovateľ sa návrhom na vydanie platobného rozkazu pôvodne voči žalovanému domáhal zaplata 3 060 eur s príslušenstvom z titulu neuhradených faktúr za inzerciu v časopise.

3. Okresný súd po tom, ako sťažovateľ na výzvu uhradil súdny poplatok z návrhu na začatie konania, vydal 16. apríla 2019 platobný rozkaz. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v dôsledku čoho okresný súd uznesením z 30. mája 2019 platobný rozkaz zrušil. Následne okresný súd doručil sťažovateľovi odpor, ku ktorému sa sťažovateľ vyjadril podaním doručeným okresnému súdu 24. júna 2019. K vyjadreniu sťažovateľa zaujal žalovaný stanovisko 5. septembra 2019, v ktorom okrem iného uviedol, že uhradil sumu 1 440 eur a vo zvyšku žiada žalobu zamietnuť. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ podaním doručeným okresnému súdu 24. februára 2020 vzal žalobu v časti o zaplata 1 440 eur späť.

4. Okresný súd 14. mája 2020 nariadil pojednávanie vo veci na 14. október 2020. Uznesením z 3. júna 2020 uložil žalovanému povinnosť zložiť preddavok na trovy dôkazu a ďalším uznesením do konania pribral znalca [REDAKOVANÉ], ktorému uložil vykonať tlmočnicke a prekladateľské úkony na súdnych pojednávaniach a preložiť písomnosti súdu. Žalovaný 8. júna 2020 zložil preddavok na trovy dôkazu.

5. Zákonný sudca dal pokyn na zrušenie termínu pojednávania nariadeného na 14. október 2020 z dôvodu zákonnej prekážky a na nariadenie nového termínu pojednávania na 27. január 2021. Pojednávanie nariadené na 27. január 2021, ako aj následne nariadené pojednávania (na 7. máj 2021, 9. september 2021, 25. november 2021, 17. február 2022, 3. máj 2022, 29. september 2022, 20. október 2022, 31. január 2023) boli zrušené z dôvodu trvania zákonnej prekážky podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z. z.“).

6. Znalec [REDAKOVANÉ] podaním doručeným okresnému súdu 16. februára 2023 oznámil, že nebude môcť vykonávať tlmočenie zo zdravotných dôvodov. Okresný súd preto uznesením z 20. marca 2023 zmenil uznesenie z 3. júna 2020 tak, že uvoľnil z konania pôvodného znalca a pribral do konania znalkyňu [REDAKOVANÉ].

7. Pojednávanie nariadené na 11. apríl 2023 bolo zrušené z dôvodu práceneschopnosti sudcu s tým, že nový termín bude stanovený po jeho nástupe do práce.

8. Sťažovateľ v priebehu napadnutého konania podal aj sťažnosť na prietáhy predsedovi okresného súdu (18. januára 2023), vo vzťahu ku ktorej predseda okresného súdu okrem iného konštatoval, že „... vo veci sudcom vysloveného právneho názoru týkajúceho sa pojednávania resp. nepojednávania a v ktorej predseda súdu požiadal o zaujatie stanoviska Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 27.05.2021 a opätovne dňa 27.08.2021, nakoľko ide o spôsob vedenia konania, do ktorého predseda súdu v zmysle zákona nie je oprávnený zasahovať... oznámením Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 12.05.2022, ministerka spravodlivosti SR v zmysle ustanovenia §15 písmeno a) zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu SR a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Disciplinárny súdny poriadok) dňa 11.05.2022 podala disciplinárny návrh.“.

III.

Argumentácia sťažovateľa

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie, že okresný súd v napadnutom konaní postupuje neefektívne. Sťažovateľ sa žalobou doručenou okresnému súdu 16. novembra 2018 domáha proti žalovanému zaplataenia neuhradených faktúr za inzerciu v časopise. Vo veci bol 16. apríla 2019 vydaný platobný rozkaz, ktorý bol v dôsledku podania odporu žalovaným zrušený uznesením z 30. mája 2019. Okresný súd vo veci nariadil viacero pojednávanií, všetky však boli zrušené. Pojednávania nariadené na 27. január 2021, 7. máj 2021, 9. september 2021, 25. november 2021, 17. február 2022, 3. máj 2022, 29. september 2022, 20. október 2022 a 31. január 2023 boli zrušené z dôvodu zákonnej prekážky [§ 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z.]. Zákonný sudca sa vyjadril, že vo veci pojednávať nebude, kým nedôjde k zrušeniu zákonnej prekážky brániacej vykonávaniu pojednávanií. Sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že všetky ostatné súdy vo veciach pojednávajú.

IV.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

IV.1. Vyjadrenie okresného súdu:

10. Okresný súd k sťažnosti uviedol, že vo veci sťažovateľa boli vykonané všetky relevantné úkony v zmysle § 167 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), spis bol predložený zákonnému sudcovi, ktorý vo veci nariadil termíny pojednávanií, avšak vzhľadom na jeho právny názor, ktorý je ústavnému súdu všeobecne známy a ktorý sa týka vedenia konania, vo veci dosiaľ nevykonal pojednávanie. Zákonný sudca bol práceneschopný od 28. februára 2023 do 11. apríla 2023, následne je od 13. apríla 2023 opätovne práceneschopný. Z tohto dôvodu predseda okresného súdu predložil 10. mája 2023 na prerokovanie plénu okresného súdu dodatok č. 9 k rozvrhu práce na rok 2023 pod 1SprR/11/2023 na účel prerozdelenia spisov zákonného sudcu z dôvodu, že 25. mája 2023 presiahne jeho práceneschopnosť šesť týždňov. Okresný súd považuje výšku sťažovateľom požadovaného finančného zadosťučinenia za neprimeranú.

IV.2. Replika sťažovateľa:

11. Sťažovateľ uviedol, že skutočnosť, že zákonný sudca nariadil a následne bezdôvodne zrušoval nariadené termíny pojednávania, bez ohľadu na jeho právny názor, nezmení nič na tom, že v konaní vznikali a naďalej vznikajú bezdôvodné prieťahy v konaní, pričom súd koná neúčelne a neefektívne. Od podania žaloby uplynulo už viac ako 4,5 roka a v jednoduchej veci nie je do dnešného dňa rozhodnuté. Prieťahy v konaní zapríčinil výlučne okresný súd. Výška požadovaného finančného zadosťučinenia je primeraná.

V.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

12. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie o existencii zbytočných prieťahov v napadnutom konaní, ktorého predmetom je zaplatenie peňažnej sumy z titulu neuhradených faktúr za inzerciu v časopise. Okresný súd mal porušiť označené práva sťažovateľa svojou neefektívnou činnosťou.

13. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv neexistuje zásadnejšia odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

14. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

15. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitnosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

16. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza najmä zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 CSP. V zmysle čl. 17 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb“ a v zmysle § 157 ods. 1

CSP „súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania“.

17. Zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou orgánu verejnej moci, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, t. j. takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty strán konania (m. m. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

18. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, predmetom konania je zaplatenie peňažnej sumy z titulu neuhradených faktúr za inzerciu v časopise, čo spadá pod bežnú agendu všeobecných súdov. Vec nevykazuje skutkovú či právnu zložitnosť.

19. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v napadnutom konaní, ústavný súd nezistil takú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v priebehu konania k zbytočným prietahom.

20. Pokiaľ ide o samotný postup okresného súdu, tento ústavný súd vyhodnotil ako poznačený nečinnosťou, neefektívnou činnosťou. Okresný súd v počiatočnej fáze napadnutého konania postupoval plynulo, po podaní návrhu v novembri 2018 a po následnom uhradení súdneho poplatku v januári 2019 vydal vo veci platobný rozkaz 16. apríla 2019. Ten bol na základe podaného odporu uznesením z 30. mája 2019 zrušený. Následne okresný súd realizoval úkony spojené doručovaním vyjadrení strán sporu. V júni 2020 uznesením uložil žalovanému zaplatiť preddavok na trovy dôkazu a nariadil termín pojednávania na 14. október 2020. Od daného momentu však boli opakovane nariaďované a zrušené termíny pojednávania (27. január 2021, 7. máj 2021, 9. september 2021, 25. november 2021, 17. február 2022, 3. máj 2022, 29. september 2022, 20. október 2022, 31. január 2023). Predmetné pojednávania boli zrušené z dôvodu trvania zákonnej prekážky podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. Napadnuté konanie tak prebieha na okresnom súde viac ako 4 roky a 4 mesiace (v čase podania ústavnej sťažnosti), pričom dosiaľ nedošlo k uskutočneniu ani jedného pojednávania vo veci.

21. Ústavný súd uznáva, že obmedzenia, ktoré si vyžiadala pandémia COVID-19, môžu mať nepriaznivý vplyv na vybavovanie vecí vnútroštátnymi súdmi, hoci to v zásade nemôže zbaviť štát úplnej zodpovednosti za nadmernú dĺžku namietaného konania (rozsudok ESLP z 8. 2. 2022 vo veci Q and R proti Slovinsku, sťažnosť č. 19938/20, § 80). Je nepochybné, že nepriaznivá epidemiologická situácia prispela k celkovej dĺžke konania, no podľa rozhodovacej činnosti ústavného súdu aj v čase pandémie musia byť chránené základné ľudské práva a slobody, a preto ani nepriaznivá epidemiologická situácia nemôže ohroziť právne záruky sťažovateľa na právoplatne rozhodnutie veci (III. ÚS 573/2021), a teda nemôže byť univerzálnym dôvodom na nekonanie súdov a nepredstavuje zásadnú prekážku pre fungovanie súdnictva (III. ÚS 421/2020, III. ÚS 695/2021). Ústavný súd tiež konštatuje, že dĺžka súdneho konania by mala v „rozumnej miere“ zodpovedať intenzite faktorov, ktoré môžu konanie predlžovať (III. ÚS 577/2022). V súlade s judikatúrou ESLP je ukončenie súdneho konania v primeranom čase základným ľudským právom (rozsudok ESLP z 29. 5. 1986 vo veci Deumeland proti Nemecku, sťažnosť č. 9384/81).

22. Ako už naznačil predseda okresného súdu vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti, prejednávajúca sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní nie je v predmetnom súdnom oddelení okresného súdu ojedinelá. Aj ústavný súd už vyslovil porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov iných sťažovateľov postupom okresného súdu (rovnakého súdneho oddelenia, resp. zákonného sudcu) napr. v nálezoch č. k. II. ÚS 3/2022 z 27. apríla 2022,

IV. ÚS 193/2022 z 26. mája 2022 a I. ÚS 283/2022 z 3. novembra 2022 a I. ÚS 661/2022 zo 16. februára 2023.

23. V náleze č. k. I. ÚS 283/2022 z 3. novembra 2022 sa ústavný súd obsírne zaoberal aj právnym názorom zákonného sudcu o existencii zákonnej prekážky znemožňujúcej konanie pojednávania. Uviedol, že subjektívny názor zákonného sudcu o nemožnosti realizovať pojednávania pre pretrvávajúcu prekážku podľa § 3 ods.1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. (v spojení so znením vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávania, hlavných pojednávania a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu v znení neskorších predpisov) a na to nadväzujúci postup okresného súdu spočívajúci v opakovanom zrušení termínov riadne nariadených pojednávania nie je možné akceptovať. Nezistil žiadnu objektívnu prekážku, ktorá by bránila riadnemu ústnemu prejednaniu sporu sťažovateľa, a to minimálne od skončenia ostatného obdobia prísnych protipandemických opatrení, teda nateraz od 22. februára 2022 (zrušenie vyhláseného núdzového stavu uznesením vlády Slovenskej republiky č. 695 z 24. novembra 2021, pozn.).

24. Po zohľadnení celkovej dĺžky napadnutého konania a komplexnom posúdení všetkých okolností daného prípadu tak ústavný súd dospel k záveru, že postup okresného súdu v napadnutom konaní je poznačený priet'ahmi, ktoré je možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

25. Čo sa týka namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, práva na ochranu majetku upraveného v čl. 1 dodatkového protokolu, ústavný súd konštatuje, že nezistil takú intenzitu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, ktorá by mala za následok zásah až do samotnej podstaty označeného hmotného práva, a teda by mu umožnila urobiť záver o porušení čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu. Vzhľadom na uvedené okolnosti v predmetnej časti ústavný súd ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

26. Dňa 1. júna 2023 nadobudol účinnosť zákon č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov (tzv. nová súdna mapa), ktorým bol v čl. VIII zmenený aj zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvody súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 371/2004 Z. z.“).

27. Podľa § 181 ods. 1 písm. g) zákona č. 371/2004 Z. z. v znení účinnom od 1. júna 2023 výkon súdnictva, všetky práva a povinnosti vrátane správy majetku štátu, práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov a štátnozamestnaneckých vzťahov a iných právnych vzťahov a práv a povinností z osobitných vzťahov sudcov a prísediacich z radov občanov k štátu prechádzajú od 1. júna 2023 z Okresného súdu Piešťany na Okresný súd Trnava.

28. Keďže napadnuté konanie dosiaľ nie je právoplatne skončené, pričom postupom okresného súdu došlo k porušeniu práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal, aby nástupnícky súd Okresný súd Trnava v napadnutom konaní konal bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

29. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

30. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiada o priznanie finančného zadosťučinenia 1 000 eur, ktoré považuje za primerané vzhľadom na okolnosti veci, pochybenie okresného súdu.

31. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

32. Pri rozhodovaní o finančnom zadosťučinení ústavný súd prihliadal na celkovú dĺžku napadnutého konania, konštatovanú nečinnosť, neefektívnu činnosť okresného súdu, charakter konania, výšku žalovanej pohľadávky (po čiastočnom späťvzátí žaloby z 24. februára 2020 sa sťažovateľ domáha zaplatenia 1 620 eur s prísl.), ďalšie konkrétne okolnosti prípadu. Ústavný súd považuje za primerané priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie 200 eur za prieťahy v konaní spôsobené postupom okresného súdu, ktoré bude povinný uhradiť ako nástupnícky súd Okresný súd Trnava (bod 3 výroku nálezu). Vzhľadom na to, že sťažovateľ žiadal priznať finančné zadosťučinenie 1 000 eur, ústavný súd ústavnej sťažnosti vo zvyšnej časti nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

33. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 442,38 eur (bod 3 výroku nálezu).

34. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2023 je 208,67 eur a hodnota režijného paušálu je 12,52 eur. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2023 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu). Pokiaľ ide o repliku sťažovateľa z 5. júna 2023, ústavný súd za tento úkon právnej služby náhradu trov nepriznal, pretože replika nepriniesla nové skutočnosti alebo informácie, ktoré by ústavnému súdu neboli už skôr známe.

35. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júna 2023

Robert Šorl
predseda senátu